

leen lentää äsken syntyneeseen, mutta ajan kuluttua taas maalliset pimeät tähdet tulisivat valloitusretkelleen hänen lapsensa sydämeen ja miten silloin kävisi. Ei, ei tule yhtään hyvää tuosta ajatuksesta. Syvä riäkkää se olisi hänelle ja Olgalle ja sille tulevalle lapsellekin. Parempi on antaa olla syntymättömien syntymättä tänne varjojen maahan ja pimeään erämaahan.

Nyt tuli mieleen eräs kotikylän tyttö, joka oli keran venevalkamassa itkeä ruikuttanut köyhyyttään ja osattomuuttaan ja oli sanonut lukemattomia kertoja: "Miksi onkaan minua ollenkaan synnytetty tähän maailmaan, jossa ei ole osaa eikä arpaa minun poloisen kohdalla, eikä rakkautta sen vertaa, että se köyhää ja nälkäistä rintaa lohduttaisi ja huojentaisi." Kylmät väreet puistattivat Laria sitä muistelllessa. Olga tuli jälleen mieleen ja hän jo mietti Olgankin kohtaa samanlaiseksi. Mitäpä muuta kuin köyhiä olivat strannikat, kun heillä ei mitään omaa ollut. Ja nyt Olga kaipasi rakkautta, eikä sitä saa osakseen poloinen. Ei sitä voi hänelle kukaan antaa, ei ainakaan siinä muodossa kuin hän sitä sanoissaan ilmaisi. Ei hän, Lari, voi siinä muodossa antaa. Ei voi, ei saata. Suuria kyyneleitä vierähti hänen kalpeille poskipäilleen. Hän antoi vesien juosta valtoiminaan. Eipä sitä usein sattuisikaan tällaisia hetkiä ja herkeistymisiä. Hänen kasvonsa ilme ei muuttunut, vaikka kyyneleet vuotivat. Hän oli kuin vahasta valettu patsas siinä pääkeljan miesten majassa makuukammiossa, ikkunan edessä, yökuvajaisena tähyämässä tähtituhuksia ja niitä näitä tuumailemassa. Kyyneleet eivät olleet tarpeeksi palavia sulattamaan kohmettunutta vahapintaa. Täytyisi tuliliekkin nuolla sitä kotvan aikaa ja katso, silloin romahtasi muoto muuksi ja uurteita ilmaantuisi vahakalpeisiin kasvovihniin. Tuli se on, joka saa muutoksen aikaan. Oikea Herran tuli tunkeutui hänen mieleensä. Nuo kaukaiset tähtivalkeat olivat nekin häneen nähden liian viileitä. Ne eivät enempää kuin kyyneleatkään voisi sulattaa kohmettunutta vahaa, mutta tuli, taivaan tuli voisi sen tehdä. Hän ajatteli nyt kuutamoa ja aurinkoa, mutta nekään eivät kelvanneet siksi tuleksi, mikä johonkin syvällisempään pystyisi hyhmää ja jäätä vastaan ihmisessä. Tätä ajatellessa nousee mieleen kohta pyhästä kirjasta: Tulta minä olen tullut heittäämään tänne maan päälle. — Niin sanoo Karitsa. Vain se tuli, mikä lähtee Herralta, murtaa esteet ja padot, sulattaa hyhmän ja jään. Lari teki taas ristimerkin ja päätti auttaa Olgaa ja Uljanaa etsimään elämässä henkistä rakkautta ja synnyttämään sydämissään henkisiä lapsia sekä perustamaan hengellisen kodin jo täällä ajassa ja viimein iäti taivaassa.

Tähtien edelleen lentäessä Lari hiiپی vuoteelleen valvomaan ja rukoilemaan Herralta voimaa kyetäkseen toteuttamaan tyttöjen ohjaamisen Herran tulen vaikutuksen alaisiksi.

Pieni-Kovera.

Tilatkaa itse ja kehoittakaa tuttavianne tilaamaan Karjalan Heimo vuodeksi 1948! Tilaushinnat vuodelta 200 markkaa.

Maanviljelijä Feodor Nehponen 85-vuotias.

Hiljattain täytti siirtolaisvanhus, maanviljelijä Feodor Nehponen Isonkyrön Naarajoella 85 vuotta.

Feodor Nehponen on entisiä Suojärven Hyrsylän mutkan maanviljelijöitä. Nuoruusvuosinaan hän oli pitkähkön aikaa Petroskoissa, mutta asettui sitten maanviljelijäksi Hyrsylään. Hänellä oli siellä vauras talous, joka jäi sodan jalkoihin ja vihdoinkin toisen valtakunnan alueelle. Muiden osatoveriensä mukana vanha mies sai tehdä kaksi vaikeaa muuttoa. Kaikista kovista kohtaloista huolimatta hän on kuitenkin säilyttänyt pirteytensä ja elinvoimansa ja on vielä tänä päivänäkin mieluisa puhetoveri, jonka pehmeää, kuvarikasta murretta on hauska kuulla. Nehponen viettää elämänsä iltaa poikansa hoivissa.

Kertomus Karjalan Sivistysseuran toiminnasta v. 1947.

(Jatkoa edell. num.)

Toimistohuoneisto. Seuran ja sen äänenkannattajan "Karjalan Heimon" toimistohuoneisto sijaitsee edelleen Helsingissä, Kasarmikatu 25:ssä. Siitä on suurin osa pitänyt luovuttaa huonepulan takia muille ja lisäksi on seura antanut "Kalevalaisen Kulttuurin ystäville" tilaisuuden käyttää toimistohuoneitaan tarkoituksiinsa.

Seuran toimihenkilöt. Seuran palveluksessa on ollut vain seuran sihteeri, joka on hoitanut yksin sekä seuran että äänenkannattajan tehtävät.

Valtionapu ja sen käyttö. Seuramme työn tukemiseksi on seuramme saanut viime kalenterivuotena Kouluhallituksen kautta valtionapua 45.000 markkaa. Vakiintuneen tavan mukaisesti on Kouluhallitukselle jätetty selostus apurahojen käytöstä liitettynä mukaan alkuperäiset tositteet sekä tilintarkastajain lausunto.

Loppusanat. Siirtyessämme uudelle vuositaipaleelle on meidän todettava seuramme elävän edelleen vaikeissa oloissa. Tämä koskee sekä henkisten voimiemme vähyyttä että taloudellisia vaikeuksiamme. Viimemainitun syyn takia ovat eräät suunnitelmamme jääneet toteuttamatta. Niiden joukossa mainittakoon, että seuramme vuosikymmenien aikana koottua arvokasta Karjalaa koskevaa kirjastoa ei ole näinä vuosina voitu varojen puutteen takia sanottavasti lisätä uusilla teoksilla. Tarkoitus on ryhtyä eräisiin toimenpiteisiin epäkohdan korjaamiseksi.

Helsingissä, huhtikuun 9 päivänä 1948.

Johtokunta.